

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΗΣ

«Ιστορική στιγμή, να πρυτανεύσει η θεώρηση της μεγάλης εικόνας»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου
antigoni.drousiotou@phileleftheros.com

Βρισκόμαστε σε εκείνη την ιστορική στιγμή όπου θα πρέπει να πρυτανεύσει η θεώρηση της μεγάλης εικόνας και ο μεγάλος στόχος που είναι η επίλυση του Κυπριακού, εκτιμά ο Παναγιώτης Κ. Ιωακειμίδης, ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Αφορμή για τη συνάντησή μας έδωσε το βραβείο πρωτοποριακής δημιουργίας «Πάννος Κρανιδιώτης», το οποίο θα έλεγε κανείς ότι θεσπίστηκε ειδικά γι' αυτόν και για να υποδηλωθεί η στενή, αρμονική, παραγωγική συνεργασία που είχε με το Γιάννο Κρανιδιώτη. Η συνομιλία μας δεν μπορούσε να μην εστιαστεί στην επικείμενη Διάσκεψη του Κυπριακού στο Κρανς Μοντάνα και σκιαγράφησε το μεγάλο ηγέτη με τα λόγια του Winston Churchill, ότι είναι αυτός που μπορεί να θυσιαστεί αν πρόκειται να εξυπηρετήσει το μεγάλο ιστορικό στόχο και κοινό καλό.

Πώς εκτιμάτε την παρούσα συγκυρία του Κυπριακού εν αναμονή της Διάσκεψης στο Κρανς Μοντάνα;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι είναι σε μια εξαιρετικά δύσκολη στιγμή, ενώ ταυτόχρονα έχει καταγραφεί σημαντική πρόοδος της διαδικασίας του προηγούμενου διάσπασμα. Νομίζω ότι μετά την τελευταία συνάντησή στη Νέα Υόρκη

«Ξανανοίγει μια προοπτική, η οποία κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούσε να οδηγήσει σε θετικά ευεργετικά αποτελέσματα»

των ηγετών των δυο πλευρών και την απόφαση να υπάρξει μια νέα διάσκεψη στο Κρανς Μοντάνα ξανανοίγει μια προοπτική, η οποία κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις θα μπορούσε να οδηγήσει σε θετικά ευεργετικά αποτελέσματα. Ελπίζω ότι θα υπάρξουν αυτές οι προϋποθέσεις και οι ενέργειες ώστε τα οποιοδήποτε διαδικαστικά θέματα, να ξεπεραστούν ώστε να φτάσουμε σε ένα θετικό αποτέλεσμα. Δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση η διαπραγμάτευση να «κολλήσει» στα διαδικαστικά θέματα. Όλοι όσοι έχουμε κάνει διαπραγματεύσεις πάνω σε ένα ευρύτερο πακέτο θεμάτων γνωρίζουμε ότι η διαπραγμάτευση γίνεται με τη λογική του πακέτου και με αλληλοσυνδέσεις και αλληλεξαρτήσεις με μια διασταυρούμενη διαπραγμάτευση και ότι τίποτα δεν θεωρείται ότι έχει συμφωνηθεί εάν δεν συμφωνηθούν όλα, κάτι το οποίο είναι πολύ σημαντικό και για τη διαδικασία του Κυπριακού.

Είναι μέσα σε αυτά που χανόμαστε εδώ και 43 τόσα χρόνια, πιθανότατα δηλαδή από τα διαδικαστικά και χάνουμε τα ουσιαστικά;
Δεν θα το έλεγα ακριβώς έτσι, οπωσδήποτε τα διαδικαστικά έχουν παίξει ρόλο αλλά ορισμένες φορές δεν είναι παρούσα και η αναγκαία βούληση για την εξεύρεση της λύσης. Δεν είναι η στιγμή για επιρίψεις ευθύνων, αλλά δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι ευθύνες έχουν όλες οι πλευρές. Προφανώς είναι διαφορετικές οι ευθύνες της Άγκυρας από αυτές της Λευκωσίας, αλλά είναι αναγκαίο όλοι να συνειδητοποιήσουν ότι πρέπει να βγουν από μια περικόλειστη προσέγγιση, να δουν τις προοπτικές που μπορούν να ανοίξουν, δηλαδή το μεγάλο ορίζοντα που διαγράφεται για την επίλυση του Κυπριακού που θα είναι επισημιακή και για τις δύο κοινότητες αλλά και για την ευρύτερη περιοχή και την Ευρώπη.
Εκείνος που πρέπει να έχει τη βούληση είναι πρωτίστως η Τουρκία.
Βεβαίως κι είναι σημαντική η βούληση της Άγκυρας, διότι πάρα πολλές φορές στο παρελθόν

Η επίλυση του Κυπριακού είναι ο μεγάλος στόχος

« Δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση η διαπραγμάτευση να «κολλήσει» στα διαδικαστικά θέματα »

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΟΥΝΚΕΡ ΓΙΑ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Γράφτηκε ότι η λύση του Κυπριακού με συνοπτικές διαδικασίες αυτό το καλοκαίρι, προκειμένου να δημιουργηθούν συνθήκες εμπόδισής των ευρωπαϊκών σχέσεων, περιλαμβάνεται στον οδικό χάρτη που έδωσε ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ προς τον πρόεδρο της Τουρκίας, Ρετζέπ Ταϊπ Ερντογάν. Αυτό σημαίνει πίεση στη Λευκωσία;
Δεν γνωρίζω να υπάρχουν συνοπτικές διαδικασίες για την επίλυση. Γνωρίζω απλώς το έντονο ενδιαφέρον του Προέδρου Γιούνκερ και της Επιτροπής συνολικά για τη γρήγορη διευθέτηση του κυπριακού προβλήματος.

« Είναι αναγκαίο όλοι να συνειδητοποιήσουν ότι πρέπει να βγουν από μια περικόλειστη προσέγγιση »

δεν επέδειξε την επιθυμητή ισχυρή βούληση για την επίλυση. Ωστόσο, βούληση θα πρέπει να επιδείξουν οι πάντες.

Βεβαίως τώρα αγγίζετε το θέμα ασφάλειας - εγγυήσεις.
Ναι, είναι το πλέον ευαίσθητο και κάριο κεφάλαιο, ιδιαίτερα δύσκολο στην αντιμετώπισή του. Θα πρέπει κατά κάποιο τρόπο να αξιοποιησουμε πολύ καλύτερα το σημερινό περιβάλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εκτίμηση μου είναι ότι δεν έχουμε αξιοποιήσει με ιδιαίτερα ευρηματικό τρόπο την συμμετοχή της Κύπρου από το Μάιο του 2004 στην ΕΕ, επομένως είναι η στιγμή να το πράξουμε. Είναι εξαιρετικά σημαντικός ο ρόλος που μπορεί να έχει η ΕΕ στην κατοχύρωση της ασφάλειας και σε ένα νέο σύστημα ασφάλειας. Το επισημιαίνω αυτό ιδιαίτερα καθώς η ΕΕ έχει ανοίξει αυτές τις μέρες μια διαδικασία για την συγκρότηση της λεγόμενης «Κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας». Οι προτάσεις αυτές προσφέρουν πολύ σημαντικές δυνατότητες. Βεβαίως είμαστε ακόμα στην αφηρητή της συζήτησης αλλά θα πρέπει να τις λάβουμε υπόψη, κυρίως η Λευκωσία θα πρέπει να τις αντιμετωπίσει με ιδιαίτερη προσοχή ώστε

να διασφαλίσει την καλύτερη δυνατή συμμετοχή της ΕΕ πάνω στο θέμα ασφάλειας, που μπορεί να γίνει με πολλές πρακτικές ρυθμίσεις, οι οποίες να συμφωνηθούν από τις δυο πλευρές.
Θα το πάω όμως ένα βήμα πάρα κάτω, αν δεν λυθεί το Κυπριακό πλαντάκι να ανησυχία για κάποιο επεισόδιο τον Ιούλιο, όταν θα ξεκινήσουν οι έρευνες για υδρογονάνθρακες. Η ΕΕ μπορεί να θωρακίσει την Κύπρο μπροστά σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο;
Δεν θα ήθελα να αναφερθώ σε θεωρίες απρόβλεπτες αυτή είδικά την περίοδο και κατά συνέπεια είναι εξαιρετικά αναβολητικό να επιχειρήσει κάποιος να κάνει οποιαδήποτε σενάρια που να έχουν κάποια αξία. Όσο αφορά το ρόλο της ΕΕ νομίζω ότι το γεγονός ότι η Κύπρος είναι στην ΕΕ, αυτό καθαυτάν, αποτελεί ένα στοιχείο το οποίο ενισχύει την ασφάλεια. Από την άλλη μεριά

η ΕΕ μπορεί να στείλει ένα πάρα πολύ ισχυρό μήνυμα προς την κατεύθυνση της ενδυνάμωσης της ασφάλειας στην Κύπρο και να γίνουν όλα εκείνα τα βήματα, τα οποία θα οδηγούν στο επιθυμητό αποτέλεσμα, δηλαδή στην ενίσχυση της ασφάλειας της Κύπρου.
Ο απρόβλεπτος κ. Ερντογάν με πάρα πολλά μέτωπα ανοικτά μπορεί να είναι έτοιμος να κάνει το αναγκαίο βήμα για επίλυση τώρα του Κυπριακού;
Όταν κάποιος είναι σε εξαιρετικά δύσκολη θέση μπορεί να κάνει βήματα προς οποιονδήποτε κατεύθυνση. Μπορεί να μην κάνει το αναγκαίο επιθυμητό βήμα ακριβώς διότι βρίσκεται σε δύσκολη θέση, αλλά υπάρχει μια άλλη προσέγγιση που λέει ότι ακριβώς επειδή βρίσκεται στη δύσκολη θέση θα θελήσει να κάνει κάποια βήματα για την επίλυση του προβλήματος προκειμένου να ελαφρύνει την ατζέντα του. Θα ήταν κατά κάποιο τρόπο λίγο παρακινδυνευμένο να αποκλείσουμε εκ των προτέρων οποιονδήποτε επιλογή, η οποία θα μπορούσε να γίνει.
Η πρόσφατη συνέντευξη του υπουργού Εξωτερικών της Τουρκίας στον «Φ» δείχνει τις προθέσεις της Τουρκίας ή μπορεί να είναι

Οι ηγέτες που ξεπερνούν στενά όρια...

Ξεκίνησε και μια προεκλογική για τις προεδρικές του '18.

Ξεκίνησε λίγο - πολύ ατύπως η προεκλογική εκστρατεία, αλλά νομίζω ότι εδώ βρισκόμαστε σε εκείνη την ιστορική στιγμή όπου θα πρέπει να πρυτανεύσει η θεώρηση της μεγάλης εικόνας και ο μεγάλος στόχος που είναι η επίλυση του Κυπριακού. Νομίζω ότι οι μεγάλοι ηγέτες, αυτοί που ονομάζομε Statesmen, δηλαδή ηγέτες που ξεπερνούν τα στενά όρια της πολιτικής, μπορούν να ξεπεράσουν τις οποιοδήποτε βραχυχρόνιες εκτιμήσεις και προσεγγίσεις προκειμένου να πετύχουν εκείνο το αποτέλεσμα, το οποίο θα καταγράψει η ιστορία ως το αποφασιστικό βήμα, το οποίο έχει γίνει από τον ηγέτη προκειμένου να επιλυθεί ένα μεγάλο πρόβλημα. Νομίζω ότι αυτή η προσέγγιση θα πρέπει να πρυτανεύσει αυτή τη στιγμή και όχι οι οποιοδήποτε προεκλογικές σκοπιμότητες.

Τι κάνει τον μεγάλο ηγέτη, διότι λέγεται ότι η εποχή μας δεν βγαίνει μεγάλους ηγέτες;

Αυτό είναι γεγονός. Ο μεγάλος ηγέτης είναι αυτός ο οποίος τη δεδομένη εκείνη στιγμή μπορεί να πάρει τη μεγάλη απόφαση αδιαφορώντας για οποιοδήποτε πρόσκαιρο πολιτικό κόστος και για οποιαδήποτε πρόσκαιρη πολιτική σκοπιμότητα. Ο Winston Churchill είχε πει κάποτε ότι ο μεγάλος ηγέτης είναι αυτός που μπορεί να θυσιαστεί ενδεχομένως αν πρόκειται να εξυπηρετήσει το μεγάλο ιστορικό στόχο και κοινό καλό.

Επικοινωνιακά αυτά που λέγονται δημόσια;

Έχετε απόλυτο δίκαιο, πολύ περισσότερο αυτή την στιγμή που δεν ξέρουμε αν ο Υπουργός εκφράζει ή όχι τον κ. Ερντογάν, έτσι είναι δύσκολο κανείς να προβλέψει. Αυτό που θέλω να τονίσω και έχει σημασία είναι να αποψύξουμε εκ των προτέρων να έχουμε μια κατά κάποιο τρόπο ανελαστική προσέγγιση και να θεωρούμε ότι η άλλη πλευρά οπωσδήποτε δεν επιθυμεί να ορισμένο αποτέλεσμα. Θα πρέπει να είμαστε όσο το δυνατό καλύτερα προετοιμασμένοι έχοντας λίγο - πολύ επεξεργαστεί όλες τις θεωρητικά δυνατικές επιλογές.

Οι ευρωτουρκικές σχέσεις είναι σε τεντωμένο σχοινί που θα κοπεί ή θα αναζητηθεί νέα σχέση τους επόμενους μήνες και πόσο αυτό επιδρά στο Κυπριακό;

Εδώ είναι ένα πολύ σύνθετο πρόβλημα και μια πάρα πολύ δύσκολη εξίσωση. Αυτή την στιγμή όπως είναι η Τουρκία στο εσωτερικό της, δηλαδή το γεγονός ότι έχει επιλέξει έναν αναρχικό δρόμο, έχει εγκαταλείψει λίγο - πολύ την πορεία προς τον εκδημοκρατισμό, εκ των πραγμάτων την τοποθετεί έξω από την προοπτική της πλήρους ένταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από την άλλη μεριά όμως είναι το γεγονός ότι τόσο η ΕΕ, όσο και η Τουρκία έχουν ανάγκη η μία την άλλη και βεβαίως η Τουρκία πολύ περισσότερο. Η Ευρώπη έχει ανάγκη την Τουρκία λόγω μεταναστευτικού - προσφυγικού ζητήματος, για να χειριστεί καλύτερα την κρίση στη Μέση Ανατολή, για ευρύτερους λόγους γεωπολιτικής ασφάλειας και σταθερότητας. Αλλά η Τουρκία δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να προχωρήσει τη διαδικασία για ένταξη, οι ενταξιακές της διαπραγματεύσεις μπορεί τυπικά να είναι εν εξελίξει αλλά ουσιαστικά δεν μπορεί να προχωρήσουν.

Ωστόσο... δεν θα πρέπει η ΕΕ να κόψει οποιοσδήποτε δεσμούς και διαύλους επικοινωνίας διότι αυτό δεν θα εξυπηρετούσε την Ευρώπη ούτε και την Τουρκία, αλλά ούτε Κύπρο και Ελλάδα. Θα πρέπει να βρούμε μια χρυσή τομή που από τη μια μεριά θα επιτρέψει στην Ευρώπη να συμβάλει ώστε η Τουρκία να επανέλθει στη δημοκρατική διαδικασία, να συμβάλει στον σεβασμό των ατομικών δικαιωμάτων, του κράτους δικαίου, της πολυφωνίας και γενικώς στα θέματα του πλουραλισμού και καλής γειτονίας, και από την άλλη να έχει εκκινήσει τις σχέσεις που θα επιτρέπουν λίγο - πολύ ένα συνεργατικό πρότυπο μεταξύ των δυο πλευρών. Είναι εξαιρετικά δύσκολο αλλά σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να διαμορφωθούν οι σχέσεις Τουρκίας και ΕΕ για το ορατό χρονικό διάστημα. Πάρα πολλά εξαρτώνται από την αντίδραση της ίδιας της Τουρκίας και προσωπικά του Προέδρου Ερντογάν. Επομένως πρέπει να δουν πώς ακριβώς θα ισορροπήσει η όλη κατάσταση.

Κοινή άμυνα και ασφάλεια Θ' αντιμετωπίσει κινδύνους κι απειλές

Η σημερινή Ευρώπη αντιμετωπίζει πάρα πολλά προβλήματα με τα τρομοκρατικά κτηνήματα να αυξάνονται και να είναι ευάλωτη στο θέμα ασφάλειας - άμυνας.

Έχετε δίκαιο ότι είναι ευάλωτη σε προβλήματα, προκλήσεις, απειλές, νέους κινδύνους, αλλά από την άλλη πλευρά θέλω να τονίσω ότι η ΕΕ κατάφερε σε κάποιο σημαντικό βαθμό να βγει από την ούτερη φάση της κρίσης που αντιμετώπιζε πρόσφατα. Η ευρωπαϊκή οικονομία αναπτύσσεται, δημιουργούνται θέσεις εργασίας, η ευρωζώνη δεν αντιμετωπίζει τα προβλήματα που αντιμετώπιζε πριν δυο χρόνια. Ο υπαρκτός κίνδυνος που η Ευρώπη αντιμετωπίζει με τις εκλογές κυρίως στη Γαλλία έχει ξεπεραστεί. Με άλλα λόγια οι απορριπτικές δυνάμεις για την Ευρώπη και οι λαϊκίστικες δεν έφτασαν στην εξουσία όπως επιχείρησαν να κάνουν. Η εκλογή Μακρόν είναι πάρα πολύ θετική εξέλιξη, αλλά δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η Ευρώπη θα πρέπει να πάει πολύ πιο μπροστά για να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις, τα νέα προβλήματα όπως είναι η τρομοκρατία, το προσφυγικό, η γενικευμένη αστάθεια στην περιφέρεια της, το Brexit. Γι' αυτόν τον λόγο υπήρξε η λεγόμενη «Λευκή Βίβλος» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τώρα οι προτάσεις για την άμυνα - ασφάλεια που ήδη αναφέραμε και που αποτελούν τη βάση για μια μεγάλη συζήτηση και για τη μεταρρύθμιση του ευρωπαϊκού συστήματος, το οποίο θα μπει σε μια πιο συγκεκριμένη διαδικασία μετά το τέλος των γερμανικών εκλογών το ερχόμενο φθινόπωρο.

Βλέπετε ένα ευρωπαϊκό Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας να μπορεί να λειτουργήσει αποδοτικά; Διότι η Ευρώπη μέχρι τώρα στα μεγάλα θέματα ήταν μοιρασμένη, δεν μπορούσε να γίνει ο άλλος πυλώνας.

Σε μεγάλο βαθμό έχετε δίκαιο. Η Ευρώπη είναι μια οικονομική και εμπορική υπερδύναμη. Να αναφέρω τους αριθμούς που συνήθως μνημονεύει η Καγκελάριος της Γερμανίας Άνγκελα Μέρκελ, ότι έχει το 7% του παγκόσμιου πληθυσμού, το 25% του παγκόσμιου ΑΕΠ και το 50% των παγκόσμιων κοινωνικών δαπανών, που σημαίνει ότι είναι μια

πολύ ανεπτυγμένη περιοχή, μια ισχυρή δύναμη. Αυτή την οικονομική δύναμη που έχει δεν μπόρεσε να τη μεταφράσει σε πολιτική δύναμη και οι λόγοι είναι αρκετοί, μεταξύ άλλων ότι δεν έχει συγκεκριμένο σύστημα διακυβέρνησης και πολιτική ασφάλεια και άμυνα, δηλαδή δεν έχει εκείνες τις αναγκαίες στρατιωτικές ικανότητες, οι οποίες θα τις επέτρεπαν να παίξει ένα πολύ πιο αποτελεσματικό ρόλο ως πολιτική δύναμη στο παγκόσμιο σύστημα. Αυτό ακριβώς τα κενά και αυτά τα ελλείμματα, όπως και τα ελλείμματα που συνδέονται με την κοινωνική Ευρώπη είναι μέρος του διαλόγου που έχει ξεκινήσει προκειμένου να οδηγηθούμε σε μια ισχυρότερη, βαθύτερη και καλύτερη Ευρώπη, με στόχο να έλθει η δημοκρατική πολιτική ένωση. Ένα σύστημα δηλαδή το οποίο θα είναι όπως έχει αναφερθεί από τον Ζακ Ντελόρ, μια ομοσπονδία εθνικών κρατών στην κατάληξή του, όχι άμεσα.

Τα κράτη μέλη αυτή τη στιγμή προτάσσουν την εθνική τους ασφάλεια και συμμαχίες, όχι την ευρωπαϊκή, αυτό θέλει να ανατρέψει το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας.

Μπορεί πολλές χώρες να προτάσσουν τη δική τους ασφάλεια όπως οφείλει να κάνει η κάθε χώρα, αλλά αυτό που θα πρέπει να συνειδητοποιηθεί είναι ότι αυτή την στιγμή η ασφάλεια θα πρέπει να είναι μια συλλογική άσκηση, με άλλα λόγια δεν μπορεί κανείς να έχει ασφάλεια μόνο σε εθνικό επίπεδο. Για παράδειγμα, το θέμα της τρομοκρατίας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μεμονωμένα από μια χώρα, ή ακόμα για το θέμα των περιφερειακών προκλήσεων που έχουμε στη Μέση Ανατολή, απαιτείται συλλογική βάση που σημαίνει ότι η Ευρώπη θα πρέπει να δράσει συλλογικά. Θα πρέπει να συνειδητοποιηθεί από τις πρωτεύουσες ότι η εθνική ασφάλεια συνδέεται με την ευρωπαϊκή, δεν είναι δύο ξεχωριστά ζητήματα. Η ευρωπαϊκή ασφάλεια στοχεύει στο να ενισχύσει την ασφάλεια όλων των κρατών μελών. Αν πρυτανεύσει αυτή η λογική θα μπορούμε να προχωρήσουμε πολύ πιο εύκολα στην κοινή άμυνα και ασφάλεια που αποτελεί τη βάση εκείνη που θα επιτρέψει στην Ευρώπη να αντιμετωπίσει τους κινδύνους, απειλές, προκλήσεις.

Βραβείο πρωτοποριακής δημιουργίας «Γιάννος Κρανιδιώτης»

Με τι σκέψεις παραλάβατε το Βραβείο Πρωτοποριακής δημιουργίας «Γιάννος Κρανιδιώτης» από την Ανθρωπιστική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Κύπρο και τον Όμιλο Προβληματισμού για τον Εκσυγχρονισμό της Κοινωνίας μας (ΟΠΕΚ);

Αισθάνομαι βαθειά συγκίνηση και βαθειά ευγνωμοσύνη που μου απονέμεται το βραβείο που φέρει το όνομα του Γιάννου Κρανιδιώτη.

Ήσασταν το δεξί χέρι του Γιάννου Κρανιδιώτη, πώς θα σκεφτόταν σε μια τέτοια κρίση στιγμή όπως τη σημερινή;

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης με τον οποίο συνεργάστηκα πάρα πολύ στενά υπήρξε μια ξεχωριστή προσωπικότητα. Είχε το όραμα για την Κύπρο, για την Ευρώπη, για την Ελλάδα, ήταν παράλληλα και ένας πραγματιστής. Ήξερε να παίρνει εκείνες τις αποφάσεις την κατάλληλη στιγμή. Ήταν ένας ιδεολόγος αλλά και ένας άνθρωπος, ο οποίος είχε την ικανότητα της σωστής ευέλικτης προσέγγισης. Υπήρξε ο άνθρωπος, ο οποίος εργάστηκε τόσο πολύ για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ίσως χωρίς τη δική του παρουσία η Κύπρος να μην είχε ενταχθεί το 2004. Θέλω να τονίσω κάτι που είναι πάρα πολύ σημαντικό, ότι ο Γιάννος Κρανιδιώτης έβλεπε πάντοτε την ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ ως τον καταλύτη για την επίλυση του Κυπριακού. Θεωρούσε ότι με την ένταξη θα δημιουργηθούν εκείνες οι συνθήκες, οι οποίες θα επέτρεπαν την επίλυση του Κυπριακού. Η ένταξη έγινε αλλά η επίλυση του προβλήματος δεν έχει γίνει ακόμη. Επομένως και για τη μνήμη του Γιάννου Κρανιδιώτη θα πρέπει να αξιοποιηθεί το γεγονός της συμμετοχής της Κύπρου στην ΕΕ ώστε να υπάρξει η λύση του Κυπριακού προς όφελος όλων.

Οραματιζόταν μια τέτοια Ευρώπη όπως αυτή που ζούμε σήμερα;

Ο Γιάννος Κρανιδιώτης οραματιζόταν μια Ευρώπη δημοκρατική, μια Ευρώπη ισχυρή, αλληλέγγυα, μια Ευρώπη που θα ήταν

ικανή να επιλύει προβλήματα, μια Ευρώπη κοινωνική, η οποία θα καταπολεμούσε τις ανισότητες είτε διακρατικές, είτε κοινωνικές. Οραματιζόταν μια Ευρώπη στην οποία η Κύπρος και η Ελλάδα να συμμετέχουν ως ισότιμα, ισχυρά μέλη στον εσωτερικό πυρήνα του συστήματος και εργαζόμενα ακριβώς γι' αυτή την Ευρώπη.

Ακούγετε πιο αισιόδοξος σήμερα.

Είμαι κάπως πιο αισιόδοξος για το μέλλον της Ευρώπη, όταν μιλήσαμε πριν μερικούς μήνες ήμασταν πολύ επικρατικούς ιδιαίτερα περιμένοντας τα αποτελέσματα των Γαλλικών εκλογών. Αυτή τη στιγμή είμαι πιο αισιόδοξος διότι δεν έφτασαν στην εξουσία οι ευρωπαϊκοί δυνάμεις που θα ήθελαν τη διάλυση του συστήματος της ΕΕ, ανθίσθησε οι δυνάμεις που βγήκαν στην εξουσία και κυρίως στη Γαλλία με τον Μακρόν είναι βοηθήματα φιλοευρωπαϊκές, πιστεύουν στην προοπτική της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Για το Κυπριακό;

Θέλω να είμαι αισιόδοξος παρά τις οποιοδήποτε ενδομυχες επιφυλάξεις έχω. Με άλλα λόγια θέλω να πιστεύω ότι θα επικρατήσει ο ορθολογισμός, το υπέρτατο συμφέρον που είναι η επίλυση του προβλήματος και όχι οποιοδήποτε άλλες σκοπιμότητες, ότι θα γίνουν όλα εκείνα τα βήματα τα οποία τελικά θα επιτρέψουν στο να φτάσουμε στον επιθυμητό στόχο, στη δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού με βάση τις αρχές του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών και του ευρωπαϊκού κεκτημένου.

Έχει σθένας η σημερινή Ελλάδα να υπερασπιστεί τις θέσεις της Κύπρου;

Ο ρόλος της Ελλάδας θα πρέπει να είναι πολύ σαφής, οι αποφάσεις λαμβάνονται από την κυβέρνηση της Λευκωσίας και η Αθήνα στηρίζει. Οι αποφάσεις ανήκουν στην δημοκρατική εκλεγμένη κυβέρνηση της Λευκωσίας. Μόνο στο θέμα ασφάλειας - εγγυήσεων διαφοροποιείται κάπως ο ρόλος της Αθήνας. Αλλά και πάλι με σεβασμό των θέσεων της Λευκωσίας και χωρίς αυτοτητόμενους μαζιμολισμούς.